

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີ ສີສິບສີ

ການເປີດເຜີຍຮາກຖານທຶນຫຼາຍໄປ: ຄວາມຈິງຜ່າຍພະຍາກອນຂອງ William Miller ແລະ ວັນສຸດທ້າຍຂອງ Adventism

Jeff Pippenger
2024-01-08

ຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງ William Miller ໄດ້ຖືກປົກຄຸມໄວ້ຕະຫຼອດສົງຄົມຂອງຂະບວນການ Adventism. ການຟື້ນຟູຄວາມຈິງພື້ນຖານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນຄວາມຝັນຄັ້ງທີສອງຂອງທ່ານ, ແລະໄດ້ຖືກລະບຸຊ້າໆໃນພຣະຄຳພີແລະ Spirit of Prophecy ວ່າເປັນພາລະກັດທະຍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍຈະຕ້ອງບັນລຸ. ຄວາມຝັນຂອງ Miller ລະບຸວ່າ ເມື່ອຊາຍຜູ້ຖືແບງປັດຝຸ່ນຟື້ນຟູອັນຍະມະນີທັງຫຼາຍຄົນມາ, ພວກມັນຈະສ້າງປະກາຍແຈ້ງຍົກວ່າດວງອາທິດສິບເທົ່າ.

ໂຄງຮ່າງຂອງມັນເປັນໄດ້ອີງຢູ່ເທິງການຮັບຮູ້ອຳນາດສອງປະການທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບົາມາສູ່ ຄື ລັດທິນອກສາສະໜາ ຊຶ່ງຕາມມາດຕະຖານລະບົບສັນຕະພາບ, ແລະຄຳພະຍານຂອງອັກຄະສາວົກໂປໂລໃນ 2 ເທຊະໂລນກາ ບົດ 2 ໃດ້ໃຫ້ຫຼັກຢຶດແກ່ໂຄງຮ່າງຂອງມັນເປັນ. ໃນທົນນີ້ ໂປໂລໄດ້ຊີ້ວ່າ ໂຮມນອກສາສະໜາເຄືອຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ອຳນາດສັນຕະພາບຂຶ້ນສູ່ອຳນາດ ຈົນກວ່າໂຮມນອກສາສະໜາຈະຖືກຍົກອອກໄປ. ໃນ 2 ເທຊະໂລນກາ ໂປໂລຍັງໄດ້ໃຫ້ຫຼັກຢຶດແກ່ໂຄງຮ່າງຂອງ Future for America ອີກດ້ວຍ ເມື່ອໂປໂລໄດ້ລະບຸວ່າ “ມະນຸດແຫ່ງຄວາມບາບ” ໃນບົດນັ້ນ ກໍໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເຊັ່ນດຽວກັນວ່າເປັນກະສັດຜູ້ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ ໃນດານເຢືອນ ບົດ 11 ຂໍ້ 36.

ເປັນສິ່ງຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະເຫັນວ່າ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງທັງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ໜຶ່ງແລະອົງທີສາມ ໄດ້ເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບຄຳພະຍານຂອງໂປໂລໃນບົດທີສອງຂອງເທຊະໂລນກາ. ໃນເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1798 ແລະໃນປີ 1989 ເຊັ່ນກັນ ພຣະທຳດານເຢືອນໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ ອັນເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂະບວນການທົດສອບສາມຂຶ້ນ. ຂະບວນການທົດສອບນັ້ນຍ່ອມຜະລິດຜົນມັດສະການສອງຈຳພວກຢູ່ສະເໝີ ໃນປະຫວັດສາດພຣະທຳດານເຢືອນຖືກເປີດຜະນຶກ. ເປັນສິ່ງຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະເຫັນບົດຂຽນຂອງໂປໂລໃນຄວາມເກືອບພັນກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ໃນເວລາສຸດທ້າຍ ເພາະຢູ່ໃນບົດນັ້ນເອງທີ່ໂປໂລເຕືອນວ່າ ບັນດາຜູ້ທີ່ຮັບເອົາ “ຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ” ຈະໄດ້ຮັບການຫຼອກລວງຢ່າງແຮງກ້າຈາກພຣະເຈົ້າ. ການຫຼອກລວງຢ່າງແຮງກ້ານັ້ນ ຄືສິ່ງທີ່ຖືກນຳມາເໜືອຄົນອະທຳໃນດານເຢືອນບົດທີສິບສອງ ຜູ້ປະຕິເສດການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ ໃນທັງສອງປະຫວັດສາດນັ້ນ ການຫຼອກລວງຢ່າງແຮງກ້າໄດ້ໝາຍເຖິງອັດຕະໂນມິດໂດຍກົງທຶນ.

“ພຣະອົງຜູ້ຊົງເຫັນສິ່ງທີ່ຢູ່ໃຕ້ເປືອກນອກ ແລະຊົງອ່ານຈົດໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ຕັດພຣະດຳລັດເຖິງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ: ‘ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ທຸກທົນ ແລະບໍ່ໄດ້ຕົນຕະລົງເພາະສະພາບທາງສິນທຳ ແລະທາງວິນຍານຂອງຕົນ.’ ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ ແລະຈົດວິນຍານຂອງພວກເຂົາກໍຊຶມໃນສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ. ເຮົາກໍຈະເລືອກຄວາມລວງຫຼອກຂອງພວກເຂົາເຊັ່ນກັນ ແລະຈະນຳເອົາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຍື່ນກົວມາເຖິງພວກເຂົາ; ເພາະເມື່ອເຮົາເອີ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕອບ; ເມື່ອເຮົາກ່າວ ພວກເຂົາບໍ່ຮັບຟັງ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຕໍ່ໜ້າຕາພຣະເນດຂອງເຮົາ

ແລະໄດ້ເລືອກສົງທິຣົບພໍ່ພຣະໄທ. 'ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົງຄວາມຫຼັງຜິດອັນແຮງກຳມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຄວາມມຸສາ,' ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ,' ແຕ່ກັບພໍ່ໃຈໃນຄວາມອະທຳ. ເອຊາຍາ 66:3, 4; 2 ເທຊະໂລນິກ 2:11, 10, 12."

ພຣະອາຈານຈາກສະຫວັນໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ:

'ມີການຫຼອກລວງອັນໃດອີກທີ່ແຂງແຮງກວ່າການສະແດງວ່າທ່ານກຳລັງກໍ່ສ້າງເທິງຮາກຖານທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຍອມຮັບການງານຂອງທ່ານ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມເປັນຈິງ ທ່ານກຳລັງດຳເນີນຫຼາຍສົງຄາມນະໂຍບາຍແຫ່ງໂລກ ແລະກຳລັງເຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາ? ໂອ, ນີ້ແມ່ນການຫຼອກລວງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ເປັນຄວາມລຸ່ມຫຼົງອັນລຸ່ມໃຫຍ່ຫຼວງ, ທີ່ເຂົາຄອບຄອງຈິດໃຈ ເມື່ອມະນຸດຜູ້ເຄີຍຮູ້ຈັກຄວາມຈິງແລ້ວ ກັບເຂົ້າໃຈຮູບແບບແຫ່ງຄວາມຊອບທຳວ່າເປັນພຣະວິນຍານ ແລະລົດອຳນາດຂອງມັນ; ເມື່ອພວກເຂົາຄິດວ່າຕົນຮັ່ງມີ ແລະມີຊັບສົນເພີ່ມພູນ ແລະບໍ່ຕ້ອງການສົງໃດ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມເປັນຈິງ ພວກເຂົາຂາດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.'

"ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຕໍ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ກຳລັງຮັກສາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນໃຫ້ບາດສະຈາກມົນທົນ. ແຕ່ຫຼາຍຄົນກຳລັງຮ້ອງວ່າ, 'ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມບອດໄພ,' ໃນຂະນະທີ່ຄວາມພິນາດຢ່າງກະທັນຫັນກຳລັງມາເຖິງເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ. ຖ້າບາດສະຈາກການກັບໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ຖ້າມະນຸດບໍ່ຖອມໃຈຂອງຕົນລົງໂດຍການສາລະພາບ ແລະ ຮັບເອົາຄວາມຈິງຕາມທີ່ມັນເປັນໃນພຣະເຢຊູ, ເຂົາຈະບໍ່ມີວິໄນໄດ້ເຂົ້າສູ່ສະຫວັນ. ເມື່ອການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດເກີດຂຶ້ນໃນທຳມະກາງແຖວຂອງພວກເຮົາ, ເຮົາຈະບໍ່ມີອັນໃຈຢູ່ອີກຕໍ່ໄປ, ອອດອ້າງວ່າຕົນຮັ່ງມີ ແລະ ມັງຄັງດ້ວຍຊັບສົນ, ບໍ່ຂາດສົງໃດເລີຍ."

"ຜູ້ໃດຈະສາມາດກ່າວຢ່າງສັດຈົງໄດ້ວ່າ: 'ຄຳຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກພິສູດໃນໄພແລ້ວ; ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາປາສະຈາກມົນທົນແຫ່ງໂລກ?' ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອາຈານຂອງພວກເຮົາຊົງຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງເສື້ອຜ້າແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທີ່ເອີ້ນກັນເອງ. ເມື່ອຊົງຖອດມັນອອກ, ພຣະອົງກໍ່ຊົງເປີດເຜີຍຄວາມເປັນເປື້ອນທີ່ຢູ່ຂ້າງໃຕ້. ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: 'ເຈົ້າບໍ່ເຫັນດອກຫຼົວ ພວກເຂົາໄດ້ປັກບົດຄວາມເປັນເປື້ອນ ແລະຄວາມເປັນເປື້ອນແຫ່ງລັກສະນະຂອງຕົນ ດ້ວຍທຳທາງໂອ້ອວດພຽງໃດ? 'ເມື່ອທີ່ສັດຊື່ໄດ້ກ້າຍເປັນຍິ່ງໃສເພີ່ມໄປໄດ້ຢ່າງໃດ!' ເຮືອນຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ກ້າຍເປັນເຮືອນແຫ່ງການຄ້າຂາຍ ເປັນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະສະຖິດ ແລະສະຫງ່າລາສີອັນຊົງສະຫງ່າໄດ້ຈາກໄປ. ເພາະເຫດນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມອ່ອນແອ, ແລະກຳລັງກໍ່ຂາດໄປ." Testimonies, volume 8, 249, 250.

ອັດເວນຕິສິມເຄີເປັນ "ນະຄອນທີ່ສັດຊື່" ເມື່ອມັນໄດ້ປະກາດຂ່າວຮ້ອງເວລາທຸກຄົນໃນປີ 1844. ຮອດປີ 1863, ມັນໄດ້ເລີ່ມຂະບວນການປະຕິເສດ "ຮາກຖານ" ທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍຜ່ານພັນທະກົດຂອງ William Miller. ເມື່ອພວກເຂົາເລີ່ມວາງຖິ້ມຄວາມຈິງອັນເປັນຮາກຖານ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງປົກຄຸມມັນໄວ້ດ້ວຍເພັດພອຍແລະຫຼຸນອັນປອມ, ພວກເຂົາກໍ່ກຳລັງກໍ່ສ້າງຮາກຖານໃໝ່. ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ດຳເນີນການ, ແລະຍັງສືບຕໍ່ວຽກງານນັ້ນ ຖືກແທນຄວາມໄວໃນບົດຂຽນຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນວ່າເປັນ "ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່."

"ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ທີ່ພວກເຂົາເຄີຍໄດ້ຮັບນັ້ນ ໄດ້ຖືກສະແດງໃນຄວາມຝັນຂອງມັນເລີ ເປັນເພັດພອຍໃນຫົບ ຊຶ່ງມັນເລີໄດ້ວາງໄວ້ເທິງໂຕະກາງຫ້ອງຂອງລາວ ທີ່ສ້ອງແສງແຈ້ງຍິ່ງກວ່າ "ດວງອາທິດ." ໃນຂໍ້ຄວາມທີ່ຫາກໄດ້ອ້າງມານັ້ນ ຊິດເດິໄວທ໌ໄດ້ລະບຸເຖິງ "ຜູ້ທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ແຕ່ "ໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ."

ພວກເຂົາໄດ້ລອກທາງໃໝ່ໃນປີ 1863. ນາງກ່າວວ່າ ມັນແມ່ນ “ຄວາມຫຼົງຜິດອັນດັງດູດໃຈ, ທີ່ຂ້າຄອບງາຈິດໃຈເມື່ອມະນຸດຜູ້ເຄີຍຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ເຂົ້າໃຈຜິດວ່າຮູບແບບແຫ່ງຄວາມເຄົາລົບພຣະເຈົ້າແມ່ນພຣະວິນຍານແລະລົດອຳນາດຂອງມັນ; ເມື່ອພວກເຂົາຄິດວ່າຕົນເອງມັງມີແລະເພີ່ມພູນດ້ວຍຊັບສິນ ແລະບໍ່ຂາດສົງໃດ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາຂາດທຸກສິ່ງ.”

ນາງກ່າວວ່າຊັບສິນອກເຖິງສະພາບຂອງລາໂອດີເຊຍ, ຊຶ່ງນາງແລະສາມຂອງນາງໄດ້ລະບຸວ່າເກີດຂຶ້ນໃນປີ 1856. ຈາກນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຖືກທົດສອບເປັນເວລາເຈັດປີ, ແຕ່ໄດ້ລົ້ມເຫຼວໃນການທົດສອບໃນປີ 1863, ແລະໄດ້ລົ້ມກໍ່ຕັ້ງຮາກຖານອັນບອມທົນນຳມາຊຶ່ງຄວາມລຸ່ມຫຼົງອັນຮຸນແຮງຕາມຂ່າວສານແຫ່ງການເຕືອນຂອງໂປໂລໃນ Thessalonians. ຄຳເຕືອນຂອງໂປໂລໃນ Thessalonians ເປັນສະຫຼັກຍົດສຳລັບທັງຂະບວນການໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະຕອນສິ້ນສຸດຂອງ Adventism, ແລະສອດຄ່ອງຢ່າງສົມບູນກັບຄວາມຝັນຂອງ Miller, ຊຶ່ງກ່າວເຖິງທັງການເລີ່ມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດຂອງ Adventism. ຄວາມຝັນຂອງລາວຊັບສິນກ່າວວ່າ ເມື່ອວຽກງານແຫ່ງການຟື້ນຟູອັນຍະມະນີເດີມແຫ່ງຄວາມຈິງສຳເລັດລົງ, ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງຍົກກວ່າເວລາທີ່ມັນໄດ້ສ່ອງແສງເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນການຮ້ອງເອີ້ນຕອນທ່ຽງຄືນ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Adventism ຮອດສິບເທົ່າ. ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Miller ໃນເວລານີ້ຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງຍົກກວ່າເວລາທີ່ລາວໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງເປັນຄັ້ງທຳອິດ?

ມີຄວາມຈິງຫຼາຍປະການທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນແຜນພະຍາກອນອັນສັກສິດສອງຜົນຂອງ ຮາບາກກາບົດທີສອງ. ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຄວາມຝັນຂອງ ມິນເລີ ເປັນອັນຍະມະນີທີ່ໃນທີ່ສຸດຈະຖືກນຳກັບຄືນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ ກ່ອນໜ້າສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນ. ອັນຍະມະນີບົວມາທີ່ຖືກຂົນອອກໄປທາງບ່ອງຢູ່ມໃນຄວາມຝັນຂອງ ມິນເລີ ເປັນຕົວແທນທີ່ຄຳສອນທີ່ຜິດຊົງຖືກນຳເຂົ້າມາໃນອັດຕະວັນຕົດສົມ ເພື່ອສ້າງຮາກຖານອັນບອມ ແລະເພື່ອບົດບັງຮາກຖານອັນແທ້ຈິງ; ແຕ່ພວກມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຈະບ່ອຍວາງຄຳສອນອັນຜິດທີ່ປະກອບເປັນຮາກຖານອັນບອມນັ້ນ. “ສັງປະຈຳວັນ” ແມ່ນສະມັທຸກສຳລັບໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງຂອງ ວິນລຽມ ມິນເລີ ທີ່ໄດ້ສະຖາປະນາຮາກຖານເດີມ, ແລະໃນວັນສຸດທ້າຍ “ສັງປະຈຳວັນ” ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດທິນອກສາສະໜາ ດັ່ງທີ່ ມິນເລີ ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ມັນຍັງເປັນສັນຍາລັກຂອງການກະບົດທີ່ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຮາກຖານອັນບອມ.

ພຣະຄຳພີ, ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ແລະ ປະຫວັດສາດ ລ້ວນແຕ່ເປັນພະຍານວ່າ ສຽງປະກາດເລື່ອງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ຫາ 1844 ນັ້ນ ແມ່ນການປະກາດຂ່າວສານທີ່ William Miller ໄດ້ຄົ້ນພົບ ແລະ ນຳສະເໜີ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂະບວນການນັ້ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ຂະບວນການ Millerite. ຕາມເຫດຜົນແລ້ວ ການປະຕິເສດຂະບວນການນັ້ນ ກໍ່ເທົ່າກັບການປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ປະກົດຂຶ້ນໃນປີ 1798, ຊຶ່ງ Daniel ໄດ້ລະບຸວ່າເປັນການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້.

ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວເຖິງພວກຂີໄມ້ແຫ່ງເອຟຣາອິມ ແລະໄດ້ຊີ້ວ່າ ພວກຂີໄມ້ເຫຼົ່ານັ້ນຄືພວກຄົນທີ່ເຄີຍເຄີຍຜູ້ບໍ່ຖືກອອງປະຊາຊົນແຫ່ງເຄຣດຊາເລັມ. ເອຊາຢາໄດ້ຊີ້ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເມົາເຫຼືອອະງຸ່ນຕາມຕົວອັກສອນ ແຕ່ເມົາເຫຼືອອະງຸ່ນຜ່າຍວິນຍານ. ເຫຼືອອະງຸ່ນຜ່າຍວິນຍານໃນພຣະຄຳພີ ອາດໝາຍເຖິງຄຳສອນທີ່ເຖົ້າຫຼົງສອນທີ່ຜິດ ຂຶ້ນຢູ່ກັບບໍລິບົດ. ພວກຂີໄມ້ແຫ່ງເອຟຣາອິມເມົາຢູ່ໃນຄຳສອນທີ່ຜິດ ຊຶ່ງເປັນເຫຼືອອະງຸ່ນແຫ່ງບາບໂລນ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍຍິງແພດແຫ່ງເມືອງຕາໂຮໃນບົດທີ່ສິບເຈັດ ຂອງພຣະນິມິດ ແລະໂດຍເບນຊັດຊາໃນຄືນສຸດທ້າຍແຫ່ງການລ້ຽງສະຫຼອງຂອງລາວ.

ອີຊາຍາໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນຂອງຄວາມມືນເມົາຝ່າຍວິນຍານ
ຊົງມາເຖິງບັນດາຄົນຜູ້ຍາະເຍື້ຍທຶນຄອງປະຊາຊົນແຫ່ງເຢຣຸຊາເລມ.

ຈົງຢຸດຢືນຢູ່ ແລະປະຫລາດໃຈ; ຈົງຮ້ອງອອກ ແລະຮ້ອງໃຫ້: ພວກເຂົາເມົາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫລົ້າອະງຸ່ນ;
ພວກເຂົາໄຊເຊ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍນ້ຳເມົາ.
ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເທລົງເທິງພວກທ່ານດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງການຫລັບເລົກ
ແລະໄດ້ປັດຕາຂອງພວກທ່ານເສຍ: ບັນດາສາດສະດາ ແລະຜູ້ນຳຂອງພວກທ່ານ, ຄືບັນດາຜູ້ບຸກຄົນມິດ
ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມໄວ້. ແລະນິມິດທັງປວງໄດ້ກ້າຍເປັນສຳລັບພວກທ່ານດັງຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສືທຶນປະທັບຕາໄວ້
ຊົງຄົນໄດ້ນຳໄປມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂວ່ອນໃຫ້ທ່ານອ່ານນີ້; ແລະເຂົາກ່າວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍອ່ານບໍ່ໄດ້; ເພາະວ່າມັນຖືກປະທັບຕາໄວ້. ແລະໜັງສືນັ້ນກໍຖືກນຳໄປມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້
ໂດຍກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂວ່ອນໃຫ້ທ່ານອ່ານນີ້; ແລະເຂົາກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມຮູ້
ເຫດສະນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ເນື່ອງຈາກຊົນຊາດນີ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາດ້ວຍບາກຂອງພວກເຂົາ
ແລະດ້ວຍຮົມຜົບາກຂອງພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ກຽດແກ່ເຮົາ ແຕ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາຫ່າງໄກຈາກເຮົາ
ແລະຄວາມເກງກົວທຶພວກເຂົາມີຕໍ່ເຮົານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກສອນຕາມບັນຍັດຂອງມະນຸດ: ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາຈະດຳເນີນການເຮັດການອັນອັດສະຈັນທຳມາກຊົນຊາດນີ້, ຄືການອັນອັດສະຈັນ
ແລະເປັນທີ່ນຳພິສູດໃຈ: ເພາະສະຕິບັນຍາຂອງບັນດາຄົນສະຫລາດຂອງພວກເຂົາຈະສູນສົນໄປ
ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບັນດາຄົນຮອບຄອບຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຊ່ອນໄວ້.
ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຢ່າງເລິກລັບເພື່ອຊ່ອນແຜນການຂອງຕົນໄວ້ຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະການງານຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ໃຜເຫັນພວກເຮົາ?
ແລະໃຜຮູ້ຈັກພວກເຮົາ? ແນ່ນອນ
ການກັບຂວ້າຂອງສິ່ງທັງຫລາຍໂດຍພວກທ່ານຈະຖືກນັບວ່າເຫມືອນດິນໜຽວຂອງຊ່າງບືນ:
ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຈະກ່າວເຖິງຜູ້ສ້າງມັນໄດ້ຫລືວ່າ, ລາວບໍ່ໄດ້ສ້າງຂ້ານ້ອຍ?
ຫລືສິ່ງທີ່ຖືກບັນຂັນຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ບັນມັນຫລືວ່າ, ລາວບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ? ອີຊາຍາ 29:9-16.

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ຍົກຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້ຂຶ້ນອ້າງ ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວເພີ່ມວ່າ:

“ທຸກຖ້ອຍຄຳຂອງສິ່ງນີ້ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ມີຜູ້ຄົນຜູ້ບໍ່ຖ່ອມໃຈຂອງຕົນລົງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ
ແລະຜູ້ນ້ອຍມາດຳເນີນຢ່າງທ່ຽງທຳ. ພວກເຂົາປົກປັດຈຸດປະສົງທີ່ເທົ່າຈົງຂອງຕົນ
ແລະຍັງຄົງສາມັກຄີທຳກັບທູດສະຫວັນທິຕິກຕຳ ຜູ້ຮັກ ແລະກັກຂີ້ຄຳຕົວະ. ສັດຕູໄດ້ປະທັບວິນຍານຂອງ
ມັນໃສ່ມະນຸດທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ມີສາມາດໃຊ້ເພື່ອຫລອກລວງຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນຄວາມມືດບາງສ່ວນ.
ບາງຄົນກຳລັງຖືກຊົມຊາບເຂົ້າດ້ວຍຄວາມມືດທີ່ແຜ່ປົກຄອງຢູ່
ແລະກຳລັງວາງຄວາມຈົ່ງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງເພື່ອເອົາຄວາມຜິດ. ວັນທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ຊື້ໄວ້ນັ້ນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.
ພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່ຖືກເຂົ້າໃຈ. ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຽງນິທານສຳລັບພວກເຂົາ.
ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ແຫ່ງປະຫວັດສາດໂລກ, ຫຼາຍຄົນປະພຶດຕົນເໝືອນຄົນເມົາ. ‘ຈົ່ງຢຸດຢູ່ ແລະພິສວງໃຈເຖິງ;
ຈົ່ງຮ້ອງອອກ ແລະຮ້ອງໃຫ້ເຖິງ; ພວກເຂົາເມົາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫລົ້າອະງຸ່ນ; ພວກເຂົາໄຊເຊ
ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫຼົ້າແຮງ. ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເທລົງເທິງພວກທ່ານຫລັບເລົກລົງເທິງພວກເຈົ້າ
ແລະໄດ້ປັດຕາຂອງພວກເຈົ້າ. ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຈົ້າ,
ຄືບັນດາຜູ້ເຫັນນິມິດ, ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມໄວ້.’ ຄວາມເມົາມາຍທາງວິນຍານຄອບງຳຢູ່ເທິງຫຼາຍຄົນ
ຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເປັນປະຊາຊົນຜູ້ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນສູງ.
ຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາຂອງພວກເຂົາເປັນຢ່າງດຽວກັນກັບທີ່ພຣະຄຳຂັ້ນໄດ້ພັນລະນາໄວ້.
ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນນັ້ນ, ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດດຳເນີນຢ່າງຕົງໄດ້.
ພວກເຂົາເຮັດທາງຄົດໃນແນວທາງແຫ່ງການປະພຶດຂອງຕົນ. ຄົນໜຶ່ງແລ້ວອີກຄົນໜຶ່ງ,
ພວກເຂົາໂຄນໂກວໄປມາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທອດພຣະເນດພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມສົ່ງສານຢ່າງຍິ່ງ.
ທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ. ພວກເຂົາເປັນນັກວາງກົນທາງວິຊາການ, ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ສາມາດ
ແລະຄວນຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອ, ເພາະມີສາຍຕາຝ່າຍວິນຍານອັນແຈ້ງຊັດ, ກັບຖືກຫລອກລວງເສຍເອງ

ແລະກໍາລັງຄຳຈຸນກົດການອັນຊົ່ວຮ້າຍ."

"ເຫດການພັດທະນາຕ່າງໆໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ ອີກບໍ່ດົນຈະປະກົດອອກຢ່າງແນ່ນອນ. ເມື່ອການຫລອກລວງຜ່າຍວິນຍານເຫຼົ່ານີ້ຖືກເປີດເຜີຍວ່າແທ້ຈິງແລ້ວເປັນຫຍັງ,—ຄືການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງລັບຂອງວິນຍານຊົ່ວ,—ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນມັນ ຈະກາຍເປັນເໝືອນຄົນທີ່ໄດ້ສູນເສຍສະຕິສຳປະຊັນຍະ."

"ດັ່ງນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ ເພາະວ່າຊົນຊາດນີ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາດ້ວຍປາກຂອງເຂົາ ແລະໃຫ້ກຽດແກ່ເຮົາດ້ວຍຮົມຟ້າກຂອງເຂົາ ແຕ່ໃຈຂອງເຂົາໄດ້ຫ່າງໄກຈາກເຮົາ ແລະຄວາມຢາກຂອງເຂົາຕໍ່ເຮົາເປັນພຽງຂັບຍັດຂອງມະນຸດທີ່ຖືກສອນກັນມາ ເພາະສະນັ້ນ ຈຶ່ງເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະດຳເນີນການອັນອັດສະຈັນທຳມະກາງຊົນຊາດນີ້ ແມ່ນແທ້ ເປັນການອັດສະຈັນແລະເປັນທີ່ພິດສະດານ ເພາະສະຕິບັນຍາຂອງຄົນສະຫລາດຂອງເຂົາຈະພົບໄປ

ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນສຸຂຸມຮອບຄອບຂອງເຂົາຈະຖືກຊ່ອນໄວ້.

ວິທີແກ່ພວກທີ່ພະຍາຍາມເຊືອງແຜນການຂອງຕົນໄວ້ຢ່າງເລິກລັບຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ແລະການກະທຳຂອງເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມືດ ແລະເຂົາກ່າວວ່າ ໃຜເຫັນພວກເຮົາ ແລະໃຜຮູ້ຈັກພວກເຮົາ?

ແນ່ນອນ ການກັບຂວັ້ນຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກນັບດັງດິນໜຽວໃນມືຊ້າງບັນ; ເພາະວ່າ

ຜົນງານຈະກ່າວແກ່ຜູ້ທີ່ສ້າງມັນວ່າ ລາວບໍ່ໄດ້ສ້າງຂັອຍດອກຫລໍ່?

ຫລືສິ່ງທີ່ຖືກບັນຈະກ່າວແກ່ຜູ້ທີ່ບັນມັນວ່າ ລາວບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈດອກຫລໍ່?"

"ໄດ້ມີການສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ໃນປະສົບການຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາໄດ້ພົບ

ແລະກໍາລັງພົບກັບສະພາບການແບບນີ້ຢ່າງແທ້ຈິງ. ບັນດາຜູ້ທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່

ແລະສົດພິເສດອັນນຳອັດສະຈັນ ໄດ້ຍຶດຖືຄຳເວົ້າຂອງບັນດາຜູ້ນຳທີ່ຄິດຕົນເອງວ່າມີບັນຍາ,

ຜູ້ທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄວາມໃຜດບານ ແລະພຣະພອນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແຕ່ໄດ້ຖອນຕົນເອງອອກຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນແຖວຂອງສັດຕູ,

ໂລກຈະຖືກຖ້ວມທົ່ວໄປດ້ວຍຄວາມເທັດອັນມີລັກສະນະນຳເຊືອຖື. ຈົດໃຈມະນຸດດວງໜຶ່ງ

ເມື່ອຍອມຮັບຄວາມເທັດເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ຈະໄປກະທົບຕໍ່ຈິດໃຈມະນຸດອື່ນໆ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ກຳລັງບົດເບື້ອງໜ້າຖານອັນລຳຄ່າແຫ່ງຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມຕົວະ.

ບັນດາຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກທູດສະຫວັນທີ່ຕົກຕ່ຳຫຼອກລວງ,

ໃນຂະນະທີ່ເຂົາຄວນຈະຍືນຍົດເປັນຜູ້ພິກັກທີ່ຊື່ສັດ, ເຜົ່າລະວັງເພື່ອຈົດວິນຍານທັງຫຼາຍ,

ດັ່ງຜູ້ທີ່ຈະຕ້ອງຖວາຍບັນຊີ. ພວກເຂົາໄດ້ວາງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງຕົນລົງແລ້ວ,

ແລະໄດ້ໃສ່ໃຈຕໍ່ວິນຍານລ້ວງ. ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຄຳບົກສາຂອງພຣະເຈົ້າເສຍຜົນ ແລະວາງຄຳເຕືອນ

ແລະຄຳຕຳໜຶ່ງຂອງພຣະອົງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງ, ແລະແນ່ນອນແລ້ວກໍຢູ່ຜ່າຍຊາຕານ, ໂດຍໃສ່ໃຈຕໍ່ວິນຍານລ້ວງ

ແລະຄຳສອນຂອງພວກຜົມມານ."

"ຄວາມເມົາມົວທາງວິນຍານບັດນີ້ໄດ້ຄອບງຳມະນຸດຜູ້ທີ່ບໍ່ຄວນຊະເຊໄປມາເໝືອນຄົນທີ່ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງນັ້ນ

ຳເມົາຮຸນແຮງ. ອາຊະຍາກຳ ແລະຄວາມຜິດລະບຽບ, ການສຶກາງ, ການຫຼອກລວງ,

ແລະການປະພຶດຢ່າງບໍ່ຍຸດຕິທຳໄດ້ເຕັມໄປທົ່ວໂລກ,

ຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງຜູ້ນຳຜູ້ທີ່ໄດ້ກະບົດໃນລານສະຫວັນ."

"ປະຫວັດສາດຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ. ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດລະບຸໄດ້ວ່າ ໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ນີ້ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ

ແຕ່ເວລານັ້ນຍັງບໍ່ມາເຖິງ. ຮູບປະກົດຂອງຄົນຕາຍຈະປາກົດຂຶ້ນ ໂດຍກົນອຸປາຍອັນແບບຍືນຂອງຊາຕານ,

ແລະຫຼາຍຄົນຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ທີ່ຮັກແລະກະທຳຄວາມຕົວະ. ຂ້າພະເຈົ້າເຕືອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາວ່າ

ໃນທຳມະກາງພວກເຮົາເອງນີ້ ຈະມີບາງຄົນຫັນຫນ້າຈາກຄວາມເຊືອ ແລະໄປຟັງວິນຍານທີ່ຫຼອກລວງ

ແລະຄຳສອນຂອງພວກມານຮ້າຍ, ແລະໂດຍພວກເຂົານັ້ນ ຄວາມຈິງຈະຖືກກ່າວຮ້າຍ." Battle Creek

Letters, 123–125.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງໝົດ, ລວມທັງອີຊາຢາ ແລະ Sister White, ກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງວັນສຸດທ້າຍ.
ໃນວັນເຫຼົ່ານີ້ ບັນດາຜູ້ນຳຂອງ Adventism “ຍົນຢູ່ຂ້າງຊາຕານຢ່າງແນ່ນອນ,
ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ວິນຍານທຳອຸກລວງ ແລະ ຄຳສອນຂອງພວກຜີຮ້າຍ.” Sister White
ໄດ້ວາງຄຳພະຍາກອນໄວ້ເມື່ອນາງກ່າວວ່າ, “ເມື່ອການຫຼອກລວງຜ່າຍວິນຍານເຫຼົ່ານີ້ຖືກເປີດເຜີຍວ່າເປັນຢ່າງທີ່
ມັນເປັນແທ້, —ຄືການດຳເນີນງານຢ່າງລັບລັບຂອງວິນຍານຊົວ, —ຜູ້ທີ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນນັ້ນຈະກາຍເປັນເໝື
ອນຄົນທີ່ໄດ້ສູນເສຍສະຕີ.” ພາວະການນຳຂອງ Adventism ຈະກາຍເປັນເໝືອນຄົນທີ່ໄດ້ສູນເສຍສະຕີ,
ໃນຈຸດໜຶ່ງຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ ເມື່ອຄວາມເມົາມົວຂອງພວກເຂົາຖືກເປີດເຜີຍວ່າເປັນ
“ການດຳເນີນງານຢ່າງລັບລັບຂອງວິນຍານຊົວ.”

ມີການເປີດເຜີຍວຽກງານຂອງບັນດາຄົນຜູ້ເຄາະເຍື້ອທຶກຄອງປະຊາຊົນໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນວັນສຸດທ້າຍ
. ການເປີດເຜີຍນັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຄວາມຝັນຂອງ Miller ເມື່ອ Miller ອະທິຖານ
ແລ້ວມີປະຕູບານໜຶ່ງຖືກເປີດອອກ. ມັນເກີດຂຶ້ນກ່ອນໜ້າທີ່ລາວຈະຫຼັບຕາລົງຊົ່ວຂະນະໜຶ່ງ
ຊຶ່ງບົ່ງຊີ້ເຖິງຕອນຈົບຢ່າງແທ້ຈິງຂອງຂະບວນການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ.
ການເປີດຂອງປະຕູບານໜຶ່ງບົ່ງຊີ້ເຖິງການປ່ຽນແປງຂອງຍຸກແຫ່ງການຈັດສັນ, ແລະໃນຈຸດນັ້ນ ຂະບວນການ
Laodicean ຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ປ່ຽນຜ່ານໄປສູ່ຂະບວນການ Philadelphian
ຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງໃນພຣະທຳອີຊາຢາ
ມີການສະຫຼຸບເຖິງການກະທຳອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາແຫ່ງເອຟຣາອິມ ຜູ້ຊົງເປັນຄົນທີ່
“ຄວນຈະຍົນຢູ່ເປັນຜູ້ພິກັດທີ່ສຸດ.” ການສະຫຼຸບນັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງອອກດັ່ງນີ້: “ແນ່ນອນ
ການກັບຕາລະບັດຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກນັບວ່າເໝືອນດິນໜຽວຂອງຊ່າງບົນ;
ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຈະເວົ້າກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ສ້າງມັນວ່າ, ທ່ານບໍ່ໄດ້ສ້າງຂ້າພະເຈົ້າ ຫຼື
ຫຼືວ່າສິ່ງທີ່ຖືກບັນຂຶ້ນຈະເວົ້າກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ບັນມັນວ່າ, ທ່ານບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື?”

ການລະບຸຂອງ Miller ກ່ຽວກັບ “ສິ່ງທີ່ດຳເນີນຢູ່ທຸກວັນ” ວ່າເປັນບ່ອນທີ່ຈະແມ່ນສາສະໜາແຫ່ງລັດທົນອກຮົດ ຫຼື
ໂຣມນອກຮົດ ໃນທີ່ສຸດແລ້ວຍ່ອມເປັນສັນຍະລັກຂອງຊາຕານ, ເພາະວ່າທັງຊາຕານ ແລະ ໂຣມນອກຮົດ
ຕ່າງກໍໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍຮູບຂອງມັງກອນ.

“ດັ່ງນັ້ນ ໃນຂັ້ນປະຖົມ ມັງກອນເປັນຕົວແທນຂອງຊາຕານ ແຕ່ໃນຄວາມໝາຍຂັ້ນຮອງ
ມັນເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ.” The Great Controversy, 439.

ເມື່ອກ່າວເຖິງບັນດາຜູ້ຊາຍທຶກຄອງເຢຣູຊາເລັມໃນວັນສຸດທ້າຍ, ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ:
“ບາງຄົນກ່າວວ່າຖືກຊຸບຊົມເຂົ້າດ້ວຍຄວາມມັດທຶກກ່າວວ່າຄອບງາຍຢູ່
ແລະກ່າວວ່າຄວາມຈິງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງເພື່ອຮັບເອົາຄວາມຜິດ.
ວັນທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ຊີ້ບອກໄວ້ນັ້ນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈ. ສຳລັບເຂົາທັງຫຼາຍ
ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຽງນິທານເລື່ອງໜຶ່ງ.” ໃນປີ 1901, ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການແອັດເວນຕິສຈາກປະເທດ
ເຢຍລະມັນໄດ້ເລີ່ມນຳເອົາທັດສະນະອັນຜິດຂອງໂປເຕສແຕນທຶກຖອຍ ກ່ຽວກັບ “the daily”
ໃນພຣະທຳດານີອນ. ທັດສະນະນັ້ນລະບຸວ່າ “the daily”
ແທນຄວາມໝາຍເຖິງພັນທະກົດໃນສະຖານນະມັດສະການຂອງພຣະຄຣິດ,
ຫຼືການເຂົ້າໃຈອັນໃກ້ຄຽງບາງຢ່າງກັບແນວຄິດນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າເປັນການເນັ້ນໜັກບາງຢ່າງ
ເພາະຕະຫຼອດປະຫວັດສາດທຶກມາຫຼັງປີ 1901 ມານັ້ນ ໄດ້ມີການເນັ້ນໜັກທີ່ຕົກຕ່າງກັນຕໍ່ຄວາມເທັດນັ້ນ,
ແຕ່ທັດສະນະອັນຜິດເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມສະແດງອອກເຖິງຂໍ້ສະຫຼຸບຢ່າງໜຶ່ງຢູ່ສະເໝີຄືວ່າ “the daily”
ແທນຄວາມໝາຍເຖິງພຣະລາຊະກິດບາງປະການຂອງພຣະຄຣິດ.

ອັນມະນີອັນລຳຄ່າທົດບັນຄຳສອນເລື່ອງ "the daily," ຊື່ Miller ໄດ້ລະບຸວ່າເປັນສັນຍາລັກຂອງຊາຕານນັ້ນ, ໃນ Adventism ແຫ່ງຍຸກສຸດທ້າຍ ກັບກາຍເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ. ເມື່ອທັດສະນະນີ້ຖືກນຳເຂົ້າມາໃນປີ 1901, ມີພຽງຈຳນວນໜ້ອຍຫຼາຍທີ່ອະນຸຍາດວ່າ "the daily" ເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ແມ່ນສັນຍາລັກຂອງຊາຕານ, ແຕ່ເມື່ອເຖິງທົດສະວັດ 1930 ອັນມະນີແຫ່ງຄຳສອນເລື່ອງ "the daily," ຊື່ Miller ໄດ້ຊຸດຄົ້ນອອກມາຈາກສາຍແຮງແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ພົບໃນ 2 Thessalonians, ບົດທີສອງ, ກໍໄດ້ຖືກປະຕິເສດ ເໝືອນດັ່ງທີ່ "seven times" ໃນ Leviticus ຊາວຫຼີກ ໄດ້ຖືກປະຕິເສດໃນປີ 1863. ບາງແຫ່ງໃນປະຫວັດສາດຈາກປີ 1863 ຈົນເຖິງທົດສະວັດ 1930, Adventism ໄດ້ປ່ຽນຜູ້ນຳຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕະຫຼົກຮູ້ເລີຍ.

"ພົນອັງກິດຫຼາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນອັນຕະລາຍຂອງທ່ານ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມອີກຄັ້ງວ່າ, ພວກທ່ານຜູ້ທີ່ຫຼົງຜົນນັ້ນໄດ້ພະຍາຍາມປັບແກ້ສິ່ງທີ່ຜິດບໍ? ຈົດວິນຍານທັງຫຼາຍອາດກຳລັງສະດຸດໄປຕາມທາງ, ເດີນຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ເພາະພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັດທາງຂອງຕົນຂອງຕົນໃຫ້ຊັດເຈນ. ຖ້າທ່ານຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງແຫ່ງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຂ້າພະເຈົ້າຍິ່ງຂໍອ້ອນວອນຕໍ່ທ່ານດ້ວຍໃຈຈິງຍິ່ງຂຶ້ນ, ເພື່ອເຫັນແກ້ຈົດວິນຍານຂອງທ່ານເອງ ແລະເພື່ອເຫັນແກ້ບັນດາຜູ້ທີ່ບຽກຫາທ່ານເປັນຜູ້ນຳທາງ, ຈົ່ງກັບໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າສຳລັບທຸກຄວາມຜິດພາດທີ່ໄດ້ກະທຳ, ແລະຈົ່ງສາລະພາບຄວາມຜິດຂອງທ່ານ."

"ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ອຍຕົນໃຫ້ໝັກມຸ່ນຢູ່ໃນຄວາມດີດ້ານແຫ່ງໃຈ, ແລະດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງກັບຄວາມຖືວ່າຕົນຊອບທຳບໍ່ອອກຮັບສາລະພາບຄວາມຜິດຂອງຕົນ, ທ່ານຈະຖືກປະໄວໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນການລ່ວງຂອງຊາຕານ. ຖ້າເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສຳແດງຄວາມຜິດພາດຂອງທ່ານແລ້ວ ທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ຫຼືບໍ່ອອກຮັບສາລະພາບ, ການຊົງຈັດຕຽມໂດຍພຣະຄຸນຮອບຄອບຂອງພຣະອົງຈະນຳທ່ານກັບຄືນມາເທິງພື້ນດິນເດີມຊຳແລ້ວຊ້ຳອີກ. ທ່ານຈະຖືກປະໄວໃຫ້ກະທຳຄວາມຜິດພາດທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍກັນ, ທ່ານຈະຍິ່ງຄົງຂາດສະຕິບັນຍາ, ແລະຈະເອີ້ນຄວາມບາບວ່າຄວາມຊອບທຳ ແລະເອີ້ນຄວາມຊອບທຳວ່າຄວາມບາບ. ຄວາມຫລອກລວງອັນຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈະມີອຳນາດຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ຈະຫ້ອມລ້ອມທ່ານໄວ້, ແລະທ່ານຈະປ່ຽນຜູ້ນຳ ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວວ່າຕົນໄດ້ຮັດເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວ." Review and Herald, December 16, 1890.

ບັນດາຄົນທີ່ເຄີຍເຝິກຮຽນຢູ່ທີ່ບັນດາສະໜັບສະໜູນຂອງເຫຼືອປະຊາຊົນແຫ່ງເຢຣູຊາເລມ, ຜູ້ຊົງເປັນຄົນ "ໃນຕຳແໜ່ງແຫ່ງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ," ຈະ "ເອີ້ນຄວາມບາບວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳ ແລະ ເອີ້ນຄວາມຊອບທຳວ່າເປັນຄວາມບາບ," ແລະ "ແນ່ນອນ ການພິກັດສິ່ງຕ່າງໆຂອງພວກທ່ານນັ້ນ ຈະຖືກນັບດັ່ງດິນເຫຼືອງໃນມືຊ້າງເປັນ; ເພາະວ່າຜົນງານຈະກ່າວແກ້ຜູ້ທີ່ສ້າງມັນວ່າ, ລາວບໍ່ໄດ້ສ້າງຂ້າພະເຈົ້າບໍ? ຫຼືສິ່ງທີ່ຖືກບັນຂັ້ນຈະກ່າວແກ້ຜູ້ທີ່ບັນມັນວ່າ, ລາວບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈບໍ?" ໃນການກະບົດທີ່ດຳເນີນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕະຫຼອດສົງຄວາມຂອງ Adventism, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງແຫ່ງຄວາມໄວ້ວາງໃຈໄດ້ປ່ຽນຜູ້ນຳ ແລະ ພວກເຂົາກັບຮູ້ຕົວ, ພວກເຂົາກັບຮູ້ຕົວ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຫຼັກຖານແຫ່ງຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນຢ່າງຄ່ອຍໆ ແລະ ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ. ໃນການກະບົດທີ່ຄ່ອຍໆດຳເນີນໄປນັ້ນ "ບັນຍາຂອງຄົນສະຫລາດຂອງພວກເຂົາຈະພົບໂຕໄປ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນຮອບຄອບຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຊອບໄວ້."

ພວກເຂົາຈະພິກັດສິ່ງທັງປວງ ແລະຈະເອີ້ນບາບວ່າຄວາມຊອບທຳ ແລະເອີ້ນຄວາມຊອບທຳວ່າບາບ. ສັນຍະລັກຂອງການກະບົດນີ້ຄືຄຳສອນເລື່ອງ "the daily," ຊື່ສຳລັບ Miller ແລ້ວເປັນສັນຍະລັກຂອງຊາຕານ ແລະໃນປັດຈຸບັນ Adventism ລະບຸວ່າເປັນສັນຍະລັກຂອງພຣະຄຣິດ. ສິ່ງທີ່ເຄີຍເປັນສະຫຼັກຍົດໝັ້ນທີ່ສ້າງຕັ້ງໂຄງສ້າງແຫ່ງການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນຂອງ William Miller

ບັດນີ້ໄດ້ກາຍເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງຄວາມເມົາມາຍຂອງບັນດາຄົນທີ່ເຍາະເຍີ້ຍ
ຜູ້ປົກຄອງເໜືອປະຊາຊົນແຫ່ງເຢຣຸຊາເລັມ. ສັນຍະລັກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ "the daily"
ໃນພຣະທຳດານໂຮນໄດ້ສ້ອງສະຫວ່າງແຈ້ງດັງດວງອາທິດ ເມື່ອຖືກຮັບຮູ້ໃນ casket ຂອງ Miller
ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Adventism, ແຕ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ ຄວາມຈິງນັ້ນສ້ອງແສງແຮງກວ່າເກົ່າສິບເທົ່າ
ເພາະວ່າເລກສິບເປັນສັນຍະລັກຂອງການທົດສອບ ແລະສຳລັບອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ການທົດສອບຄັ້ງທີສິບແມ່ນການທົດສອບຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ພວກຟາຣີຊາຍໃນຍຸກປັດຈຸບັນໄດ້"ຍົກໃຫ້" "ພຣະກົດຂອງພຣະຄຣິດ" "ແກ່ອຳນາດຊາຕານ"
ໂດຍຊັບອກວ່າລັດທິນອກຣິດເປັນ "ພຣະອຳນາດອັນບໍ່ລົງສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ."

ພວກຟາຣີຊີໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສຸດ.

ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າຂອງພວກເຂົາຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອດູກພຣະຜູ້ຖືຂອງໂລກ,
ແລະທູດສະຫວັນຜູ້ບັນທຶກໄດ້ຂຽນຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນບັນດາປຶ້ມແຫ່ງສະຫວັນ.
ພວກເຂົາໄດ້ຍົກອຳນາດບໍ່ລົງສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງສຳແດງອອກໃນພຣະກົດຂອງພຣະຄຣິດ,
ໃຫ້ເປັນການກະທຳຂອງອຳນາດຊາຕານ. ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຫລີກເວັ້ນພຣະກົດອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ,
ຫຼືອະທິບາຍວ່າເກີດຈາກເຫດຕາມທຳມະຊາດ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ, 'ນີ້ແມ່ນການກະທຳຂອງມານ.'
ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນພຽງມະນຸດຄົນໜຶ່ງ.
ບັນດາພຣະກົດແຫ່ງການຮັກສາທີ່ໄດ້ກະທຳຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນພຣະກົດທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດຜູ້ໃດເຮັດໄດ້
ຫຼືສາມາດເຮັດໄດ້, ເປັນການສຳແດງແຫ່ງລັດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ;
ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວຫາພຣະຄຣິດວ່າຊົມຊອບຢູ່ກັບນະລົກ. ດີດ້ານ, ຊຸ່ນເຄືອງ, ແຂງກະດ້າງດັງເຫຼັກ,
ພວກເຂົາຕັ້ງໃຈຈະປັດຕາຂອງຕົນຕໍ່ຫຼັກຖານທັງປວງ,
ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກະທຳບາບທີ່ອະໄພບໍ່ໄດ້." Manuscript Releases, volume 4, 360.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາຂອງເຮົາເກືອກກັບການເພີ່ມເພີນຂອງຄວາມຮູ້
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.